

ПРЕС КЛИПИНГ

4-5. фебруар 2017.

НАСЛОВИ

"Слобода" повећала производњу за 70 одсто (стр.3)

Борислав Боровић: Печалба белих мантила (стр.4)

Младен Шарчевић: Доносимо кровни закон против лоших директора (стр.5)

"Банини" иде на добош 21. Марта (стр.6)

Велико интересовање Нишлија за репрограм комуналних дугова (стр.7)

Фискални савет: Железнице да буду модел реформе јавних предузећа (стр.7)

Хоће Луку Бар у бесцење (стр.8)

Синдикат РС: Повећати накнаде за незапослене (стр.9)

„Слобода” обновила бомбардовану халу површине 10.000 квадрата (стр.10)

Сива економија гута школе, путеве, мостове (стр.10)

Капитал и профит демолирали синдикате (стр.11)

Синдикати просветара против отворених конкурса (стр.13)

Руси преузимају 1.000 радника Железнице (стр.14)

Запослени у РТК најављују радикализацију протеста (стр.15)

У Србији послује више од 350 немачких компанија (стр.16)
ДОМ СИНДИКАТА ДОБИО НОВОГ ГАЗДУ Погледајте о коме се ради и чему ће убудуће служити дворана (стр.16)
Агросмарт: Аграр Србије остварио рекордан извоз, али још далеко од могућности (стр.17)
Милошевић: Пензије и за Србе који раде у Русији (стр.18)
Фискални савет: Железнице да буду модел реформе јавних предузећа (стр.19)
Фабрика "Банини" из Кикинде у марту на продаји, заинтересовано десетак купаца (стр.19)
Прва тендерска продаја апатинског бродоградилшта за више од два милиона евра (стр.20)
Велике промене на српском банкарском тржишту (стр.21)
Петровић: Раст привреде зависи од малих и средњих предузећа (стр.21)

"Слобода" повећала производњу за 70 одсто

Извор: Танјуг

Компанија "Слобода" је током протекле године повећала робну производњу у односу на 2015. годину за 70 одсто, речено је данас приликом посете министра одбране Зорана Ђорђевића овом наменском предузећу.

Ђорђевић је, током обиласка хале за обраду резањем, рекао да је у 2016. години остварен рекордан извоз у целокупној одбрамбеној индустрији и то за 56 одсто више у односу на 2015. годину, и да очекује да у наредном периоду и извоз буде већи.

Он се, приликом обиласка хале уверио да су услови рада запослених на највишем нивоу и истакао да ће министарство у наредном периоду највише бринути о радницима, условима и њиховој безбедности.

"Ова фабрика показује да они раде у најбољим условима, да је опрема коју користе најмодернија, најсавременија. Овде је уложено 14,8 милиона евра. Од тога шест милиона је за опрему која је стигла, још шест милиона је у опреми која треба тек да стигне и 2,8 милиона је било издвојено за грађевинске радове", рекао је Ђорђевић.

Према његовим речима, увођење нове опреме удвостручиће капацитете у производњи.

"У могућности су да дупло више производе. Раније је било потребно много више машина да се оствари производња неког производа. То им пружа могућност и да на економском плану боље послују и очекујемо да у наредном периоду извоз буде на вишем нивоу", истакао је Ђорђевић.

Према његовим речима, током ранијих разговора са синдикатима свих фабрика одбрамбене индустрије, акценат је био на томе да ће се у наредном периоду највише брига посветити радницима, њиховој безбедности и условима за рад.

Директор компаније "Слобода" Зоран Стефановић, рекао је да је пуштањем у рад ове хале, заокружен један инвестициони циклус.

"Ова хала и опрема која је купљена, омогућиће нам да дуплирамо робну производњу. У 2016. години остварили смо 70 одсто већу робну производњу него 2015. године, а у овој години очекујемо да је дуплирамо у односу на 2015. годину", нагласио је Стефановић.

Он каже да ће се то позитивно одразити и на економски план.

"Већ сада имамо обезбеђене, активне уговоре који нам обезбеђују пуну упосленост и у 2018. години. Надам се да ће овај тренд бити настављен, да можемо и даље да улажемо, а самим тим и отварамо нова радна места, што ће бити од великог значаја за нашу локалну заједницу, али и целу Републику Србију", закључио је Стефановић.

Борислав Боровић: Печалба белих мантила

Аутор: Борислав Боровић, Форум независних економиста

Да ли је нормално да државне институције посредују у "извозу" искусних кадрова. Али не, то је била вест у рангу оних којим се извештава о највећим привредним успесима наше земље.

ПРЕМА бројним истраживањима, Србији генерално недостају лекари, а најдефицитарнији су кардиохирурзи, анестезиолози, радиолози и патолози, мада у многим здравственим установама нема довољно ни дечјих хирурга, пулмолога, неуролога нити психијатара.

Према подацима регионалне Лекарске коморе Војводине, у прва три месеца прошле године, северна српска покрајина остала је без 970 запослених лекара, а тај тренд је настављен и после тога. Вероватно је слично и у осталим деловима Србије.

Према писању штампе, у последњој деценији из Србије је отишло чак 10.000 лекара. Готово сваки четврти студент медицине одлази у иностранство, иако школовање једног лекара (без специјализације), државу кошта најмање 50.000 евра.

Чак и да су ови подаци само делимично тачни, ствари су застрашујуће и требало би да изазову хитну реакцију државе и надлежних министарстава. Дакле, оно што би држава најмање морала да уради, јесте да спречи даљи одлив искусног лекарског кадра и медицинског особља и надомести недостатак постојећих профила.

А шта се у стварности дешава?

Пре неколико дана осванула је вест да је Привредна комора Србије представила партнера из Немачке чија је делатност запошљавање лекара и других медицинских радника у овој земљи. Реч је о више од хиљаду радних места која је ова компанија ("Спектра") већ обезбедила у сарадњи са немачком службом за запошљавање.

Саопштење ПКС је прштало од еуфорије склапања успешног посла, у којем се наглашава да ће Немачкој до краја ове деценије бити потребно бар 220.000 квалификованих радника медицинске струке, "што отвара врата стотинама лекара, медицинских сестара и болничког особља из Србије да се тамо запосли".

Нечувена и језива прогноза перспективе српског здравства. Јер, сама по себи, вест о масовном одласку медицинских стручњака из Србије требало би у јавности да изазове озбиљну буру. А чињеница да то, практично, подстиче и у томе посредује једна државна институција ваљда би требало да буде озбиљан скандал. Али не, то је била вест у рангу оних којим се извештава о највећим привредним успесима наше земље. Да ствар буде гора, ова пракса уопште није пуки преседан. Напротив, она је само изазвала више реакција због начина на који је вест отишла у јавност.

Средином прошле године, НСЗ и пројекат "Трипл вин", у "складу са Споразумом о посредовању и привременом запошљавању радника, држављана Србије у СР Немачкој" отворили су конкурс за медицинско особље из Србије за рад у болницама и домовима за стара лица на месту асистената до признавања дипломе у Немачкој.

Наравно, обавезно је радно искуство, одређен ниво знања језика и други услови и документа којр прикупља и селектира Национална служба за запошљавање Србије(?). После нострификације дипломе, прешли би на рад на послове квалификованог здравственог радника на "неодређено време".

У званичним извештајима НСЗ могу се наћи подаци о одласку медицинског особља у иностранство и у ранијим периодима. Тако се, на пример, већ од 2012. спомиње могућност за

запошљавање лекара и медицинског особља у иностранству уз посредовање Националне службе за запошљавање.

Посредовало се и при запошљавању медицинара и у другим земљама. Рецимо, код послодавца из Уганде. Треба поменути и одлазак десетине медицинских радника у центре за старе у немачким градовима.

Питање је, међутим, да ли је нормално да државне институције посредују у "извозу" искусног медицинског (а и осталог) кадра у ситуацији очигледног дефицита за њима у сопственој земљи. Потпуно је јасно да је формулација "привременог" запошљавања само међукорак коначног и трајног одласка медицинских радника из Србије. Ако би можда било разумевања за заиста привремени одлазак медицинара који тренутно у Србији немају посла, трајни одлазак лекара специјалиста или искусних сестара је заривање ножа у леђа здравству које ни сада није у завидној ситуацији. У крајњој линији, највише самим грађанима, као крајњим конзументима те здравствене заштите.

Очигледно да ни у Министартству здравља не виде ништа спорно у одласку лекара преко државних институција, јер, како кажу, "поступак посредовања искључиво започиње на иницијативу страног послодавца који је обавезан да попуни пријаву коју доставља надлежном сектору у дирекцији Националне службе за запошљавање".

Наравно, јасно је да нико не може и не треба декретима да забрањује да неко, па и медицинско особље, одлази из Србије у средине које му дају боље услове. Поготово ако у Србији нема посао адекватан свом образовању. Али је потпуно невероватно да тај процес подстичу или бар посредују у њему државне институције. Логичније би било да свим средствима створе услове да они не одлазе из Србије. На страну што тако губимо милијарде евра које су утрошене у школовање таквог кадра. Остаћемо без медицинског особља које може (и хоће) директно и трајно угрозити опште здравствено стање нације.

Младен Шарчевић: Доносимо кровни закон против лоших директора

Аутор:И. МИЋЕВИЋ

Министар Младен Шарчевић, за "Новости", о критикама синдиката просвете. И даље ће школски одбори предлагати кадровска решења

МИНИСТАР мора да има надлежност над избором директора школа, али не због оне већине која ради поштено и по закону, већ због оних који, уз подршку школских одбора, владају колико хоће и како хоће. И даље ће школски одбори давати своје предлоге, а министар ће интервенисати само у изузетним случајевима, где постоји спрега школског одбора и директора и када покушавају да протежирају лошијег кандидата.

Овако, за "Новости", министар Младен Шарчевић одговара на оптужбе синдиката да ће, доношењем Закона о основама система образовања и васпитања, сва просветна власт бити у рукама министра.

- Ово је механизам који треба да спречи партијско запошљавање, а не да га уведе - каже Шарчевић. - Провераваћемо компетенције директора, како је оцењен у претходном мандату, да ли је запошљавао фамилију... Имамо 30 случајева у којима је Агенција за борбу против корупције предложила разрешење директора, а школски одбор се оглушио. Е то више неће моћи.

Министар каже да је кандидат са подршком колектива до сада биран у 75 одсто случајева и да ће остати и даље тако.

Управо поводом новог закона министар и његов тим састали су се јуче са представницима репрезентативних синдиката, који су изнели своје замерке. Најпроблематичнији им је, кажу,

члан закона према коме директор може да узима радника са листе технолошких вишкова или прима новог запосленог.

ПРЕТЊА ШТРАЈКОМ УКОЛИКО њихове замерке не буду прихваћене, синдикалци кажу да су спремни да започну штрајк. Они траже и да буду укључени у израду других просветних закона - о предшколском, основној школи, високом образовању...

- Будући закон оставља могућност директору да бира да ли ће да преузме некога ко нема пуну норму или ће да распише конкурс за новог запосленог, што оставља простор за манипулације - тврди Валентина Илић, председница Синдиката образовања Србије.

Наша саговорница каже да је трн у оку синдиката и то што директорима није ограничен број мандата. Предлаже да максимум буду два мандата.

И из Уније синдиката поручили су да су ставови синдиката готово идентични по питању запошљавања, преузимања запослених, састава и ингеренције школских одбора и Националног просветног савета. Посебно су незадовољни неблаговременим укључивањем у израду ЗОСОВ-а. Министарство су упозорили да мора да се придржава споразума из априла 2015. године, на основу ког је прекинут најдужи штрајк у историји просвете.

"Банини" иде на добош 21. марта

Аутор: Милан ИВЕТИЋ

Чувена фабрика кекса и колача у Кикинди, која је од априла прошле године у стечају, чека новог газду. Неуспешна консолидација и намирање дугова, следи продаја имовине КИКИНДА - Базична кикиндска кондиторска фирма АД "Банини", која је од априла 2016. у стечају, продаје се, одлучио је Привредни суд у Зрењанину, уз сагласност Одбора поверилаца. Циљ трговинске трансакције је да се дође до новог власника, који ће оживети производњу у чувеној фабрици. То је једини начин да се оствари профит и врате дуговања, која су незванично премашила 40 милиона евра.

Консултантска кућа из Београда, коју је ангажовао суд, проценила је да је вредност имовине "Банинија" око 30 милиона евра. Почетна цена комплетног капитала, како закон налаже, биће 50 одсто од ове суме, што и није велики износ који би стопирао трговину, заказану за 21. март ове године. Незванично, има доста заинтересованих купаца, међу којима и страних компанија, које су се и раније интересовале за ову пословну аквизицију, али је досадашњи менаџмент превођен три деценије непрокосновеним већинским власником Радојком Станићем одбијао и саму помисао да се тако нешто деси.

На подужем списку "Банинијеве" имовине су обе фабрике са комплетним постројењима и опремом. Ту је и пословни простор на више локација и комфоран стан у Кикинди, 35,4 хектара пољопривредног земљишта у Врбици, плац од 894 квадрата у Башаиду...

Када презадужени "Банини" пре неколико година није успевао да измири обавезе према повериоцима, пре свега банкарима, што га је и отерало у стечај, комплетна фабрика издата је у закуп ДОО Кондитори "Маленчић". Ништа не би било чудно да то није сестринска фирма, коју је на истој адреси, као њен стопостотни власник, основао Бранко Маленчић, један од већих власника матичног АД "Банини" и председник његовог УО, иначе, пословни ортак Станића. Маленчић је чак преузео и свих око 500 радника "Банинија". А управо они су крајње забринуте, неспокојни и преплашени, јер не знају шта их чека после продаје матичне фабрике.

РАДНИЦИ

ПЕДЕСЕТАК радника Кондитора "Маленчић" у петак се окупило испред фабричке капије, тражећи да им се појасни ситуација у којој су се нашли. Разговарали су са газдом Маленчићем. Речено им је да су напokon отклоњене сметње за исплату децембарске плате, те да је до 10.

фебруара уговорен посао за познатог купца. До продаје "Банинија", обећано је, неће бити отпуштања, а радници ће се као и досад, по потреби позивати на посао.

ЈОШ У ПРИТВОРУ

РАДОЈКО Станић (59) у притвору је више од месец дана. Ухапшен је пред Нову годину, заједно са Бранком Маленчићем (59) и финансијском директорком Даном Јездић (47). Њих троје терете се за више кривичних дела у привреди. Сумња се, између осталог, да су почев од јесени 2015. па до децембра прошле године, незаконито пребацивали "Банинијева" средства на Маленчићев рачун, да су утајили порез, оштетили повериоце, доносећи одлуке мимо њиховог знања и одобрења суда. За разлику од Станића, Маленчић и Јездићева бране се са слободе.

Велико интересовање Нишлија за репрограму комуналних дугова

Извор:Бета

Становници Ниша који имају дугове за комуналне услуге могу са јавним комуналним предузећем "Обједињена наплата" да склопе уговор репрограму дугова или о њиховој отплати у целости уз отпис камате

Становници Ниша који имају дугове за комуналне услуге могу са јавним комуналним предузећем "Обједињена наплата" да склопе уговор репрограму дугова или о њиховој отплати у целости уз отпис камате, а интересовање је велико, речено је у том предузећу.

Директорка тог предузећа Јелена Стојановић рекла је агенцији Бета да је интересовање Нишлија за олакшице при исплати заосталих рачуна велико и да је већ првог дана уговоре је склопило стотинак грађана.

"Око 60 грађана склопило је уговор о отплати целог дуга одједном, уз отпис камате, а четрдесетак је уговорило отплату дугова на 60 месечних рата", изјавила је Јелена Стојановић. Она је подсетила да се репрограму и отплата дуга уз отпис камате одвијају по препоруци Градског већа и уз сагласност руководства Градске топлане, Наиуса, Ниш стана и Медијане. "Комунална предузећа су прихватила препоруку Већа, али уз корекцију да се репрограму не дозволи оним корисницима који су га злоупотребљавали", казала је Стојановић.

Она је изјавила да се репрограму омогућава свим корисницима социјалне помоћи, али не и осталим грађанима који нису поштовали раније закључене уговоре о отплати дугова на рате. Дуговања становника Ниша за комуналије - трошкове грејања, воде, одвоз смећа и одржавања стамбених објеката износе 1,6 милијарди динара.

Највећи део овог дуга у износу од 781 милион динара представљају дугови за грејање. Обједињена наплата претходних година склопила је више од 8.600 уговора о плаћању комуналних рачуна на рате и близу 6.700 уговора о отплати дуга у целости уз отпис камате.

Фискални савет: Железнице да буду модел реформе јавних предузећа

Извор:Бета

Железнице Србије могу да буду модел за реформу јавних предузећа, а најважније је да оне буду спроведене у Електропривреди Србије, где скоро ништа није урађено

КРАГУЈЕВАЦ - Железнице Србије могу да буду модел за реформу јавних предузећа, а најважније је да оне буду спроведене у Електропривреди Србије, где скоро ништа није урађено, оценио је председник Фискалног савета Павле Петровић.

Он је, новинарима у Крагујевцу, рекао да су Железнице Србије пример због тога што је број запослених смањен за око 3.000 у 2016. години, али су подељена и предузећа и неке пруге се затварају.

"Наравно, то треба пратити да ли ће се и даље наставити. То показује да може да се ради", рекао је Петровић.

Он је оценио да, нажалост код ЕПС-а и Србијагаса готово ништа није урађено и навео да су у ЕПС-у реформе "пресудне" јер је то огромно предузеће, са огромном вредношћу производње које може да се претвори у генератор раста.

Упитан да ли повећање плата и пензија воде ка погрешној економској политици и како ће се то одразити на 2017. годину, Петровић је рекао да у основи постоји економска снага земље која може да поднесе ниво плата и пензија.

"То је 11 одсто бруто укупног економског производа земље је граница за пензије, осам одсто је за плате у јавном сектору. Сада су, и плате, и пензије нешто више од тога, идемо ка том одрживом нивоу видећемо да ли ће то брже да се оствари. У сваком случају би плате и пензије морале спорије да се повећавају него што се повећава економски капацитет земље да би се ушло у равнотежу", рекао је Петровић.

Петровић је учествовао на првој националној конференцији са темом "Како подстаћи предузетништво у Србији" у организацији Друштва економиста Крагујевца.

Хоће Луку Бар у бесцење

Аутор:Б. ДАБИЋ

Синдикат „Луке Бар” се противи да трећина имовине буде продата за 7,1 милион. Пољска фирма "ОТ лоџистикс СА" за куповину акција понудила ниску и понижавајућу цену БАР - Синдикат "Луке Бар" не подржава председника тендерске комисије за приватизацију Бранка Вујовића, истичући нетранспарентност поступка продаје дела овог предузећа. Такође, наводе да нису заштићени интереси радника "Луке Бар" од стране представника Уније слободних синдиката, чији је представник један од чланова Тендерске комисије, и због тога траже да синдикална организација "Луке Бар" заступа интересе запослених у предузећу. Лучки синдикат истиче да је цена коју је једини понуђач на тендеру "ОТ лоџистикс СА" из Пољске понудио за куповину акција једнака трећини номиналне цене лучких акција, те да је ниска и понижавајућа. Пољска компанија је за куповину 30 одсто акција "Луке Бар" понудила 7,1 милион евра. Из синдиката "Луке" подсећају на чињенице да је иста компанија купила 21 одсто акција "Луке Ријека" по номиналној цени.

- Обавештени смо да је Тендерска комисија за приватизацију прихватила понуду за куповину 30 процената акција, уз могућност стицања додатног пакета акција у компанији "Лука Бар" од стране "ОТ лоџистикс СА" из Пољске. Синдикална организација је у више наврата упозорила Владу Црне Горе да њен примарни циљ у овом поступку треба да буде заштита интереса "Луке Бар" и њених радника. Комисија није поступила на наведени начин када су интереси "Луке Бар" у питању - казао је председник Синдикалне организације "Лука Бар" Саво Никотић. Према наводима Никотића, ова синдикална организација остаје при својим јавно изнетим ставовима да је у овом поступку приватизације почињена битна повреда поступка, када је министар саобраћаја посетио седиште једног од потенцијалних учесника на тендеру, што је само по себи разлог за поништење тендера.

НЕЈАСНОЋЕ

Детаљи понуде које радници сазнају преко медија су непотпуни. Нејасно је која је година референтна, односно у односу на коју годину ће потенцијални инвеститор повећати обим претовара за 70 процената, као ни која је структура те робе. Даље, на који начин ће потенцијални инвеститор остварити инвестицију од 17 милиона евра - казао је Никотић.

Синдикат РС: Повећати накнаде за незапослене

Аутор: Н.Ш.РАДИЋ

Савез синдиката подржава владин план запошљавања, али и тражи да се више бриге поведе о онима који су остали без посла. Мишићева: Незапослени у ФБиХ примају 350 КМ, а у РС ова накнада износи 250 марака

БАЊАЛУКА - Да ли је прече кроз измене Закона о посредовању при запошљавању и остваривању права за време незапослености повећати накнаду за незапослене или тај новац усмерити за нова запошљавања, ових дана упоредо "калкулишу" и синдикалци и Влада РС. У Савезу синдиката не одустају од ранијег става да се накнаде за незапослене морају повећати. Тренутни најмањи износ те накнаде у ФБиХ износи 350 марака, а у Републици Српској је 250. Дужина примања те накнаде је за више година стажа 24 месеца у ФБиХ, а у РС за исте године 12 месеци.

- Разлози за то постоје у објективним показатељима пословања Завода који говоре колико је та установа прикупила прихода од доприноса за незапосленост који плаћају сви легално запослени у Српској. То је допринос намењен за остваривање права током незапослености и да се ради о парама које су радници зарадили код послодаваца, а послодавци у њихово име је уплатили - рекла је за "Новости" Ранка Мишић, председница Синдиката Републике Српске. Она се осврнула и на намере Владе РС да помогне отварање нових 4.000 радних места и додала да је синдикат раније током преговора обећао да ће прихватити Програм економских реформи од 2017. до 2019. године, али да се закон измени и повећају накнаде за раднике који остану без посла.

Министар рада и борачко-инвалидске заштите РС Миленко Савановић изјавио је да се ово министарство и Савез синдиката РС концептуално разликују када је реч о изменама и допунама Закона о посредовању при запошљавању.

- Они су заговорници да новац који се издваја од запослених за Завод за запошљавање треба да иде за оне који остану без посла, а ми смо становишта да средства треба да иду на запошљавање младих и незапослених - рекао је Савановић новинарима у Бањалуци.

Он је додао да представници Министарства нису присуствовали састанку у Савезу синдиката, али то не значи да неће бити усаглашавања.

„Слобода” обновила бомбардовану халу површине 10.000 квадрата

Аутор: [Гвозден Оташевић](#)

Чачак – „Слобода” је обновила своју највећу халу, коју је авијација НАТО у пролеће 1999. сравнила са земљом. Браћена је негдашња корисна површина од 10.000 квадрата и сад су ту смештене углавном машине за обраду резањем.

Савремено опремљену халу, у којој је и раднички ресторан, посетио је министар одбране Зоран Ђорђевић

– Био сам овде и раније знам у каквим се условима радило. Потврђено је оно о чему смо разговарали са синдикатима и у свим фабрикама одбрамбене индустрије – да ћемо у наредном раздобљу највише да бринемо о радницима и њиховој безбедности. Ова фабрика то доказује. Уложено је 14,8 милиона евра, од тога шест милиона у опрему која је већ ту и исто толико у ону која ће ускоро бити допремљена, док је 2,8 милиона евра уложено у грађевинске радове – казао је Ђорђевић.

Министар је нагласио да је 2016. извоз одбрамбене индустрије Србије био 56 одсто већи него годину пре, а очекује се и даљи раст продаје на страним тржиштима.

Генерални директор компаније „Слобода”, Зоран Стефановић, истиче да је обнављање овог погона најзначајнији тренутак у раду фабрике.

– Заокружили смо један план инвестиција и наставићемо нови. Ова хала и опрема која је стављена у погон, као и она која ће стићи ускоро, омогућавају нам да удвостручимо производњу. У 2016. смо имали 70 одсто већу робну производњу него 2015. године, а већ сад имамо уговоре који нам обезбеђују пуну упосленост у 2018. години – нагласио је Стефановић.

Сива економија гута школе, путеве, мостове

Аутор: Љубинка Малешевић

Сива економија према мерењу по методама Европске уније у Србији износи око 30 одсто националног бруто друштвеног производа, што је више од десет милијарди евра.

Просек у државама ЕУ је око 15 одсто, а у региону изнад 20 одсто. Рачуница показује да је због сиве економије републички буџет сваког дана ускраћен за осам милиона евра, а сваки грађанин за једну просечну плату.

Сами грађани у потпуности нису свесни шта сива економија друштву узима и колико штету и њима самима чини. Према истраживању Стратеуик маркетинга које је урађено за потребе Националне алијансе за локални економски развој, више од половине грађана Србије не оправдава постојање сиве економије и сматра да нелегално пословање угрожава права радника, смањује приходе државе и предузећа, али у исто време висок проценат нашег становништва не препознаје јасно све појавне облике сиве економије и нису довољно свесни о њиховој непосредној улози у сузбијању ове појаве. Сваки шести грађанин не зна да каже шта је

сива економија и везују је искључиво за непријављене раднике, док мање од 20 одсто разуме да је реч о продаји робе на црно без фискалних рачуна и плаћања пореза.

Када би грађани били свесни штетних последица сиве економије онда би, како је то објаснила Ана Брнабић, министарка државне управе и локалне самоуправе у Влади Србији, знали да је новац који држава губи због пословања у сивој зони довољан да свака општина добије нови дом здравља, али и да реконструише специјалне и опште болнице. Према њеним речима, порески морал, односно плаћање пореза, пријављивање радника и издавање фискалних рачуна, од изузетне су важности да Србија до 2020. године смањи удео сиве економије на око 26 одсто.

Нема дилеме да сива економија, а она корист доноси само појединцима и пуни њихове усове, сваке године односи нове школе, путеве, мостове, домове здравља и све друго чега у нашој држави нема довољно и због чега се грађани жале. Она је уједно и највећи проблем домаћим предузетницима да послују легално, као и највећа препрека за унапређење пословног амбијента.

На крају крајева, ефикасна борба против сиве економије добар је сигнал за све инвеститоре, јер је мали број компанија које су спремне да уложе у Србију ако знају да ће им они који послују илегално одвлачити посао и преузимати зараду. Није на одмет ни истаћи да сви који послују легално, а то значи да плаћају све дажбине и редовно пријављују раднике, осећају се превареним због знања да постоје они који чине све супротно од њих и при том не носе последице и при том још и остварују већи профит .

Испитивања су показала да постоји активна и пасивна сива економија. У првој договорно учестују продавац и купац, док у другој муштерија плаћа робу мимо пореске евиденције али то не зна. Активна сива економија је најзаступљенија у грађевинарству, јер људи пристају да набаве материјал “испод руке”, односно да до њега дођу јефтиније како би уштедели па због тога и не узимају рачун. У секторима као што су трговина, ресторани, фризерски и козметички салони налази се у највећем постотку пасивна сива економија , јер се ту ретко узимају, а негде и не добијају, фискални рачуни. Грађани олако прелазе преко чињенице да нису добили фискални рачун јер га не сматрају битним.

Држава је и те како свесна погубних последица високог процента сиве економије и због тога је Влада Србије октобра прошле године усвојила Одлуку о проглашењу ове и наредне године за године борбе против сиве економије у склопу Националног програма. Влада је, у склопу спровођења овог програма, а у складу са Акционим планом, донела Закључак о преузимању активности у вези са припремама за организовање наградне игре у роби и услугама у оквиру кампање “Подизање свести и грађана и привреде о значају сузбијања сиве економије и мотивација за поштовање прописа”.

Капитал и профит демолирали синдикате

Аутор:Љубинка Малешевић

Годинама уназад поверење радника у синдикате у већини европских држава опада. Синдикална густоћа прошле године знатно је опала и у САД и то како у јавном тако и приватном сектору и то толико да је према оцени Министарства рада те државе достигла рекордно низак ниво. Опадање синдикалног ангажовања односно поверење радника у синдикате, последица је све тежег положаја запослених и веровања да им те муке ни синдикално организовање не може ублажити. Социолог Срећко Михиловић из Центра за развој синдикализма сматра да се радници удаљавају од синдиката управо због синдикалне немоћи, а додатно, тим својим удаљавањем, повећавају немоћ синдиката.

- Тако и сами радници постају један од три главна чиниоца слабљења синдиката, поред објективних екстремних и интерних чинилаца синдикалног урушавања. Међу екстремним чиниоцима готово апсолутно доминира онај који проистиче из неолибералне трансформације модерног западног друштва у којем нема места за синдикате. Тај пут доследно следе и посткомунистичка друштва, можда уз још робусније последице поразне по радништво и радничке организације. Србија није изузетак, већ све очитији пример добре неолибералне праксе – оценио је Михаиловић.

Пропао је “друштвени уговор” између рада и капитала установљен после Другог светског рата који је био заснован на коегзистенцији послодаваца и синдиката. Класна конфронтација је обновљена, истиче Михаиловић, онда када је постало белодано да капиталисти наспрам себе имају слабог противника, а процес је финализован након урушавања социјализма крајем прошлог века.

- Капиталисти више нису имали потребу за друштвеним договором, па ни за социјалним дијалогом осим из навике или због традиције или евентуално из самилости. Једноставно речено са слабима се не преговара и не договара. У ситуацији када понуда радне снаге надмашује број слободних радних места, капиталисти могу да бирају кога ће да запосле, а плату и услове рада могу да одређују по сопственом нахођењу – указао је Михаиловић.

Да огромна армија незапослених доводи до слабљења позиције запослених, јер послодавци могу да бирају, поврђује и Зоран Стојиљковић, председник УГС “Независност”, који за наш лист оцењује да тамо “где постоји страх и послушништво на дну социјалне пирамиде и бахатост и похлепа на њеном врху страдају права запослених и синдиката”.

- Слабљење поверења радника у синдикате је универзални тренд од како је доминантна неолиберална парадигма у економији. Од осамдесетих година прошлог века константно опада рејтинг синдиката и његова бројност односно стопа синдикалних зона. Та стопа стално пада јер је неолиберализам донео флексибилизацију рада и радног односа и довео запослене у покорни положај изменама у процесу рада – каже Стојиљковић- То, пак, гура синдикате из радног простора покушавајући да колективно преговарање, које је кичма синдиката, замени индивидуалним уговором у четри ока односно директним контактом послодавца и запосленог. Како слаби улога синдиката у преговарању радника и газде тако расту драстичне неједнакости. Синдикати то не могу да зауставе и због тога пада поверење у њих. Треба напоменути и да је мала спремност људи да се ангажују у синдикату, јер им је то у великој мери ризик, поготово у приватном сектору.

Наш саговорник указује да поред промена које је донела неолиберална економија, које оцењује као главне узрочнике слома синдиката, велики проблем представља и то да сами синдикати код нас играју на националним игралиштима и пољанама, несвесни да се битка води на планетарном нивоу.

- Корпоративном капиталу је лако и једноставно да брише границе и добије третман домаћег и уђе на национални терен сваке државе. Када на њега уђе он притиска слабе владе које су гладне инвестиција да му одобре све што пожели и ту онда радник више није битан. Имам осећај, мада немам доказа, да неким инвеститорима влада гарантује више од од свега само да дођу и да им при том нуде и релаксиран однос према радницима и синдикатима. Тако је и Закон о раду направљен само да се још неки динар отме запосленима и да се набрајају инвеститори, а да при том ни радничка права ни синдикати заправо нису ни битни, а често ни пожељни – оцењује Стојиљковић додајући да земље у развоју нуде најповољније услове за инвеститоре, а они често подразумевају и безграничну слободу у погледу радног права.

На питање да ли мањем поверењу радника у синдикате доприноси и податак да у Србији има око 25.000 синдикалних организација, професор Стојиљковић одговара да је та бројка “пренадувана” и да их вероватно има око 20.000, не спорећи да многе од њих постоје реда ради и да се и не бави оним чиме би требало.

- Као што три грађана могу да формирају невладину организацију тако могу и синдикат и то доприноси њиховом огромном броју у Србији, али то никако не значи да толико има синдикалних централа и значајних синдиката. Но, сам број синдикалних централа сам по себи ништа не значи и ништа радницима и не доноси. Чак ни озбиљни синдикати, а постоји неколико већих у Србији који раде и делују у оној мери у којој је то уопште могуће, због наше огромне технолошке застарелости не могу да делују и имају контакт са запосленим какав постоји у другим државама. У синдикалном свету данас је хит дигитализација рада која подразумева стални контакт синдиката и радника, а ми овде не можемо да организујемо ни конференцију за штампу, а камоли да обавештавамо чланство. Бескрајно смо технолошки застарели, изцепали су нас том лакоћом организовања и бројкама о синдикалним организацијама које саме по себи ништа не значе, али су нам зато одузели могућност да радимо као што ради сав други свет – закључује Стојиљковић.

Синдикална стопа свега 12 одсто

Председник УГС”Независност” професор Зоран Стојиљковић износи податак да је синдикална организованост у Србији око 12 одсто, што је два и по пута мање од европског просека. У европским земљама, каже, у значајној мери синдикатма верује преко трећине становништва, а код нас свега њих 12 одсто, а и ти проценти се из године у годину смањују.

Синдикати и политика

Да синдикати могу да имају улогу у пракси која им иначе у сваком демократском и уређеном друштву припада, онда њима не би требали представници у Скупштини Србије, оцењује Стојиљковић додајући да је синдикалним организацијама много боље да имају стратегију према политици која би увек служила радницима, него да се и сами у њу уплићу.

- Раније су и сами грађани сматрали да синдикатима није место у политици, али када су схватили да је политичка сфера та која регулише положај радника, да је она та која доноси законе, онда су променили мишљење и сматрају да треба да уђемо у политику. Пре сам за јаке синдикате, за синдикална руководства са ауторитетом и интегритетом код синдикалног чланства, за оне који знају, умеју и хоће да се изборе за социјални дијалог.

Шта ће мени да се бакћем са партијама које једно обећавају у кампањи, а друго раде када дођу на власт, када је синдикални канал заправо социјални дијалог. Када је он обезбеђен и добро функционише онда су партије у другом плану. Поготово су у другом плану оне политичке партије које би према називима, било да је реч о социјалдемократским, левичарским, социјалним, требале да буду на страни радника, све само не то – истиче Стојиљковић.

Синдикати просветара против отворених конкурса

Пише: В. Андрић

Сва четири репрезентативна синдиката образовања инсистирају да се у новом Закону о основама система образовања и васпитања нађе члан који дефинише да се радни однос може засновати преузимањем запослених и конкурсом.

У радној верзији нацрта планирано је запошљавање на основу конкурса на велика врата, чему се синдикати противе. Уколико не буду уважени наши ставови по овом питању, могући су протести и штрајкови - поручује за Данас Звонимир Јовић, члан Уније синдиката просветних радника Србије, сумирајући резултате јучерашњег састанка представника синдиката образовања и Министарства просвете, на којем се разговарало о радној верзији новог закона.

Он каже да су синдикати инсистирали да се у закону нађе и решење по којем је могуће предузимање запослених из друге установе, а које већ постоји у члану шест посебног колективног уговора, али су поједини просветни инспектори одбијали да га прихвате, уз образложење да је закон изнад ПКУ. Каже да је збрињавање технолошких вишкова кључно за синдикате и да ће на томе инсистирати.

- Став Уније синдиката просветних радника је да би у школском одбору четири члана требало да чине представници запослених у школи, три из локалне самоуправе и два представника родитеља или да формула буде три, два, два, где би запослени такође чинили већину. Тражили смо да директора школе бира школски одбор, а да га именује министар, с тим што би могао да буде изабран само кандидат који добије подршку више од половине запослених. Подржавамо предлог да министар може под одређеним условима да разреши директоре, као и школски одбор по налогу инспекције - истиче Јовић.

Он каже да број чланова Националног просветног савета не треба смањивати, већ да је потребно да у том телу седе представници свих репрезентативних синдиката, као и да Савет треба да задржи постојеће надлежности. Уместо месечне надокнаде од око 40.000 динара, чланови НПС-а који присуствују седници треба да добију дневницу која по закону износи нешто преко 2.200 динара и да им се плате путни трошкови, јер би се тако уштедело, наводи Јовић.

Из Гранског синдиката просветних радника "Независност" поручују да преузимање запослених мора да буде приоритетан начин заснивања радног односа, као и да нови закон треба да реши питање заштите запослених у школама од родитеља, старатеља и трећих лица.

Директор уз подршку колектива

Некадашњи председник Синдиката образовања Србије Бранислав Павловић подржава идеју да министар просвете разрешава директоре школа, док могућност да их он поставља оцењује као "враћање у доба министра Данила Ж. Марковића". Павловић за Данас истиче да је предлог, договорен током мандата претходног министра Срђана Вербића, да кандидат за директора мора да обезбеди подршку више од половине колектива, "једино рационално решење".

- Не видим разлог зашто кандидат за директора мора да буде из реда запослених у просвети. Зашто, рецимо, неко ко је успешно водио фирму са 2.000 радника не би био добар директор школе? Нека сви ти људи положи испит за лиценцу, па нека се из тог скупа бира директор - наводи Павловић.

Руси преузимају 1.000 радника Железнице

Пише: Гојко Влаовић

Фирма чији је скраћени назив ЗОП послује у оквиру "Инфраструктуре железница Србије" * Продајом овог дела "Инфраструктуре" Руским железницама држава планира да смањи број радника у Железницама, чиме ће испунити услове из аранжмана са ММФ-ом

„Мистериозна“ фирма коју желе да купе Руске железнице јесте Сектор за одржавање пруга (ЗОП), предузеће које послује у саставу „Инфраструктуре железница Србије“ и у вези са тим већ су вођени разговори са надлежнима у земљи, сазнаје Данас у круговима блиским Железницама Србије.

Наш саговорник који је желео да остане анониман истакао је да је реч о предузећу које се бави одржавањем и другим грађевинским радовима на пругама.

– Сектор за одржавање пруга се бави веома важним и одговорним послом, има своје секције по целој Србији и запошљава око 1.000 радника. Српска страна планира да прода то предузеће

Русима како би се ослободила вишка запослених по захтеву међународних финансијских организација. На тај начин би за мале паре Србија изгубила и последње предузеће које се бави радовима на пругама. Тиме би и предузеће за изградњу путева ЗГОП и Сектор за одржавање пруга ЗОП били у власништву странаца. Дакле, Србија ће бити принуђена да по знатно вишој цени гради своје пруге и плаћа њихово одржавање него што је то био случај када су та предузећа била у систему Железница Србије или државе – наглашава наш саговорник. Подсећања ради, Данас је контактирао надлежне у Министарству саобраћаја и „Инфраструктуре железница Србије“ у вези с тврдњама да Руске железнице намеравају да купе фирму у Србији која се бави одржавањем железничке инфраструктуре, међутим у обе институције нам је категорички демантовано да се размишља о продаји било ког дела инфраструктуре под контролом државе. Руске железнице не желе да открију име предузећа које хоће да купе, али су у међувремену демантовале да се ради о фирми ЗГОП из Новог Сада коју је недавно купила казахстанска компанија Жол Жондеуши.

Запослени у РТК најављују радикализацију протеста

Пише: З. Р.

Градоначелник Крагујевца Радомир Николић није данас примио запослене у Радио-телевизији Крагујевац, који су га посетили у згради градске управе.

Рекао им је, преносе синдикалне вође радника РТК, да их „није очекивао“, те да током дана има већи број састанака, али је обећао да ће да им се јави како би се, евентуално, састали до понедељка.

- Чекаћемо Николића да испуни обећање. Ако се не јави, у понедељак му поново одлазимо у посету, али нешто другачије него што је то било у петак. У понедељак ћемо да посетимо и руководство локалне Пореске управе која је смештена у згради РТК већ две године, а да ми не знамо по ком основу су ту. Оно што знамо јесте да од кад су овде не плаћају ни закуп ни комуналије, тако да нам за кирију дугују око седам милиона динара, о чему ћемо да разговарамо са градоначелником Николићем. Са њим ћемо, ако се до понедељка будемо заиста срели, да разговарамо и о дугу града нашем предузећу од 17 милиона динара, каже за наш лист председник синдиката „Независност“ у РТК Горан Антонијевић.

Запослени у РТК, који су већ два месеца у генералном штрајку, јер им бивши власник те медијске куће Радоица Милосављевић није исплаћивао зараде од јуна прошле године, током јучерашњег поподнева имали су састанак са представницима централе УГС „Независност“, на којем се, како је најављено, разговарало и о могућој радикализацији протеста који би, поред Крагујевца, могли да буду организовани и у Београду.

Подсетимо да је приватизација РТК поништена 25. јануара, пошто Радоица Милосављевић није испуњавао уговорне обавезе како према медијској кући коју је купио у октобру 2015. и запосленима у њој, тако ни према држави. Капитал РТК враћен је у регистар акција, односно подржављен је. Синдикат и запослени очекују да Министарство привреде већ ових дана постави привременог заступника капитала који би, наплатом потраживања, покушао да финансијски стабилизује некада највећи и најзначајнији електронски медиј јужно од Саве и Дунава. Траже и да се надлежни у министарствима привреде и информисања договоре о начину на који ће бити регулисан статус РТК.

У Србији послује више од 350 немачких компанија

Пише: З. Р.

Амбасадор Немачке у Београду Аксел Дитман изјавио је да у Србији послује више од 350 немачких компанија које су, од 2000. до сада, овде уложиле 1,8 милијарди евра и отвориле око 35.000 радних места.

- То је један аспект немачких улагања и инвестиција, а с друге стране имамо веома блиску сарадњу са Владом Србије и привредним удружењима у циљу јачања предузетништва, рекао је Дитман након данашњег разговора са градоначелником Крагујевца Радомиром Николићем. Он је додао да Немачка помаже Србији да уведе и унапреди дуално стручно образовање, како би се произвођила све сложенија роба. Немачка, према његовим речима, даје конкретну подршку јачању малих и средњих предузећа у Србији. Истакао је, притом, да немачка развојна КфВ банка значајно помаже развој предузетништва у Србији.

Немачки амбасадор је оценио да је за унапређење предузетништва важно да постоје конкретни пројекти сарадње, чему његова земља даје подршку, али је битно и да постоје добри услови за пословање.

- Инвеститори и компаније траже поуздане услове за рад и зато је веома важно да буду настављене реформе у области владавине права, рекао је Дитман, који је јуче у центру Шумадије присуствовао конференцији о предузетништву коју је организовало Друштво економиста Крагујевца.

У Крагујевцу послују немачке компаније Мегле, Вакер Нојсен и Сименс, а јуче се разговарало и о могућностима за нове немачке инвестиције, те за успостављање сарадње немачке и крагујевачке привреде.

ДОМ СИНДИКАТА ДОБИО НОВОГ ГАЗДУ Погледајте о коме се ради и чему ће убудуће служити дворана

Аутор: Милена Родић

Дворана Дома синдиката онедавно је добила новог газду - фирму „МЦФ Мегаком филм“, на чијем челу се налази филмски дистрибутер Игор Станковић.

Све чисто и легално, иако без јавног конкурса или тендера. Наиме, целокупно здање Дома синдиката, које је највећим делом дато у закуп, и даље је у власништву Савеза самосталних синдиката Србије (СССС). Међутим, промене су се догодиле у Привредном друштву „Дворана Дома синдиката“ д.о.о. које је деценијама већ купац дворане. Оно је мају 2016. отишло у стечај, да би сада добило новог власника, једног од некадашњих поверилаца - „МЦФ Мегаком филм“.

- На основу усвојеног плана реорганизације и спасавањем стечајног дужника, избегнут је банкрот и затварање, отпуштање свих запослених и продаја имовине и промена намене самог простора Дворане Дома синдиката - објашњава Игор Станковић.

О промени „главе куће“ није било много речи у јавности, али чини се да је сала на Тргу Николе Пашића у добрим рукама и далеко од тога да подели судбину култних престоничких биоскопа који су пропали или добили нову намену.

У холу дворане јуче смо затекли ужурбане мајсторе и Зорана Станковића из МЦФ-а, који нам је показао како ће установа са вишедеценијском традицијом да парира модерним биоскопима. - Желимо да сачувамо идентитет овог места, али и да обезбедимо сва побољшања која годинама нису спроведена, од билетарнице која се налази напољу, до кокица које нису могле да се купе унутар објекта - каже Зоран, који нас је повео и до биоскопске сале, где се у том тренутку пуштала “Зона Замфирова”, да би показао и колико је битно да се нешто промени и на самој пројекцији јер је филм био жуто-наранџаст.

Локација у самом центру града и модернизација биће повољан ветар за љубитеље седме уметности.

- Овај простор неће поделити судбину затворених и руинираних биоскопа и других сала у центру Београда. Иако смо приватна фирма, бранићемо јавни интерес - тврди Игор Станковић.

КО ЈЕ ИГОР СТАНКОВИЋ?

Игор Станковић, признати филмски дистрибутер, од министра културе Француске одликован је орденом уметности и књижевности у рангу витеза. Он је директор Фестивала ауторског филма, оснивач Кидс феста, добитник плакете Југословенске кинотеке...

Пореклом је из Урошевца, а Економски факултет је завршио у Приштини.

ИСТОРИЈА ДУГА 60 ГОДИНА

Дворана Дома синдиката ове године ће прославити шест деценија постојања, пошто је, иако недовршена, свечано отворена 13. јуна 1957. Све до изградње “Сава центра” у њој је организован Фест, а у априлу 2013. Влада Србије је комплетну зграду Дома синдиката прогласила за споменик културе.

Агросмарт: Аграр Србије остварио рекордан извоз, али још далеко од могућности

Извор:Бета

Пољопривреда и прехранбена индустрија Србије у 2016. години остварили су извоз вредности 3,2 милијарде америчких долара, што је 11,9 одсто више у односу на резултате из 2015. и најбољи извозни резултат, али је то и даље далеко од могућности домаће пољопривреде, наводи се у анализи спољне трговине аграрног аналитичара Војислава Станковића.

- Реч је о највећем извозу пољопривреде и прехранбене индустрије у економској историји Србије, имајући у виду то да је, док је била у Југославији, извозила пољопривредне робе за милијарду долара, а и деведесетих је тај обим био знатно мањи него лане. Ипак, то је далеко од могућности српске пољопривреде јер би наша земља могла да извози аграрних производа и за десет милијарди долара - оценио је Станковић, преноси портал Агросмарт (www.agrosmart.net).

Аграрни сектор у укупном робном извозу учествовао са 21,6 одсто, наводи се у анализи.

Најзначајнији производи аграрног порекла у извозу током 2016. године били су кукуруз са учешћем од 346 милиона долара, цигарете 277 милиона, малине 248 милиона, пшеница 134 милиона, те јабуке 127 милиона долара.

Милошевић: Пензије и за Србе који раде у Русији

Извор: Танјуг

Држављани Србије који раде или су некада радили у Русији, моћи ће да остваре право на пензију и из те државе под условом да су им уплаћивани доприноси за пензијско-инвалидско осигурање, предвиђено је споразумом Србије и Русије о социјалном осигурању, који је парафиран у новембру прошле године.

То исто право моћи ће да остваре и држављани Русије који су радили или раде у Србији, рекао је помоћник министра за рад задужен за пензијско и инвалидско осигурање Зоран Милошевић. - Сви који данас раде у Русији или они који су радили пре 20 година моћи ће да остваре право на пензију и из Русије, односно тај стаж навршен у Русији може да им омогући да остваре право на пензију и из Србије - рекао је Милошевић.

Према постојећим подацима, каже Милошевић, тренутно око 3.000 Срба ради у Русији, али није познато колико их је радило у претходном периоду.

Он подсећа да сада радник који је, рецимо, 10 година радио у Србији и 10 година у Русији, нема право на пензију, а да ће му она бити омогућена ступањем овог споразума на снагу.

- Добиће две пензије, јер ће се стаж од 10 година у Србији и 10 година у Русији сабрати и свака земља ће сразмерно свом стажу одредити висину пензије - рекао је Милошевић.

Он наводи и пример да ће људи који су пре, рецимо, 15 година радили пет година у Русији, а после тога остварили право на пензију у Србији где су радили 20 година, сада моћи да остваре право и на пензију из Русије.

Сви захтеви за остваривање тог права, истиче Милошевић, подносиће се у Србији и на српском језику.

До ступања на снагу споразума остало је, каже Милошевић, прво да се споразум потпише, што се очекује у наредних неколико месеци, а након тога и да прође неопходну процедуре до потврђивања у парламенту.

- Споразум наравно треба да потврди Скупштина Србије, али и руска Дума, а када ступи на снагу, он ће донети велике бенефите за наше раднике - каже Милошевић.

Милошевић подсећа да Србија тренутно има 28 таквих споразума са другим земљама, највећим делом из Европе.

Тренутно су, каже, у току преговори о споразуму са канадском провинцијом Квебек.

- Иако имамо споразум са Канадом, провинција Квебек има своју правну регулативу и неопходно је да се потпише споразум и са Квебеком, како би наши грађани којих, по неким проценама, тамо има око 10.000 остварили нека права из тамошњег система пензијског и инвалидског осигурања” - рекао је Милошевић.

Навео је да нажалост још немамо такав споразум ни са Грчком, који је, додаје, веома битан.

- Ту су преговори били започети али су због економске ситуације у Грчкој, обустављени.

Очекујемо у току ове године или почетком идуће године да се то оконча - каже Милошевић.

Настављају се, наводи, и преговори са Аустралијом, а септембра или октобра започеће преговори и са Кином, док се до краја године очекује и наставак преговора са Украјином.

Фискални савет: Железнице да буду модел реформе јавних предузећа

Извор:Бета

Железнице Србије могу да буду модел за реформу јавних предузећа, а најважније је да оне буду спроведене у Електропривреди Србије, где скоро ништа није урађено, оценио је председник Фискалног савета Павле Петровић.

Он је, новинарима у Крагујевцу, рекао да су Железнице Србије пример због тога што је број запослених смањен за око 3.000 у 2016. години, али су подељена и предузећа и неке пруге се затварају.

- Наравно, то треба пратити да ли ће се и даље наставити. То показује да може да се ради - рекао је Петровић.

Он је оценио да, нажалост код ЕПС-а и Србијагаса готово ништа није урађено и навео да су у ЕПС-у реформе "пресудне" јер је то огромно предузеће, са огромном вредношћу производње које може да се претвори у генератор раста.

Упитан да ли повећање плата и пензија воде ка погрешној економској политици и како ће се то одразити на 2017. годину, Петровић је рекао да у основи постоји економска снага земље која може да поднесе ниво плата и пензија.

- То је 11 одсто бруто укупног економског производа земље је граница за пензије, осам одсто је за плате у јавном сектору. Сада су и плате и пензије нешто више од тога, идемо ка том одрживом нивоу видећемо да ли ће то брже да се оствари. У сваком случају би плате и пензије морале спорије да се повећавају него што се повећава економски капацитет земље да би се ушло у равнотежу - рекао је Петровић.

Петровић је учествовао на првој националној конференцији са темом "Како подстаћи предузетништво у Србији" у организацији Друштва економиста Крагујевца.

Фабрика "Банини" из Кикинде у марту на продаји, заинтересовано десетак купаца

Аутор:Р.Ш.

Привредни суд у Зрењанину донео је одлуку да се имовина фабрике кондиторских производа "Банини" из Кикинде 23. марта понуди на продају по почетној цени од 15 милиона евра, што је половина процењене вредности. Према незваничним информацијама, за сада је за куповину заинтересовано више купаца из Србије и иностранства, а најозбиљнији је "Јафа" из Црвенке. Суд је одлучио да се фабрика прода, јер је на захтев "Сосијете женерал банке" у стечају од априла прошле године. Ова банка је тражила да се покрене стечај како би у том поступку наплатила своја потраживања од око 15 милиона евра, јер другачије није могла да наплати позајмљени новац. Пре тога, тачније још 2013. године, "Банини" је понудио Унапред припремљени план реорганизације, али су повериоци, пре свега банке, прошле године тврдили да тај план није испоштован, па је зато "Сосијете женерал банка" затражила да се покрене стечај.

Проблеми ове фабрике почели су неколико година раније, рачније 2010. када се фабрика задужила код банака ради изградње новог погона на Теремијском друму. Убрзо су почеле да стижу високе рате кредита које су се константно увећавале, па је фабрика све више западала у дугове који су је довели и до стечаја.

Рачун фабрике од краја прошле године је у блокади за износ од 258 милиона динара, а власници и руководиоци Радојко Станић и Бранко Маленчић истовремено су осумњичени за

злоупотребу положаја јер су оштетили фирму и државни буџет. Станић се због тога још налази у притвору.

Прва тендерска продаја апатинског бродоградилшта за више од два милиона евра

Аутор: С. П. Шперо

Менаџмент групе АБЦ TWO ЕАД из Софије, на тендеру је први пут званично огласила продају апатинског бродоградилшта по цени од 2.326.000 евра. Тендерска документација се плаћа 64 евра, а продаја је оглашена до 16. марта.

Војвођанска банка преписала је фирму јануара прошле године на бугарску банку, која такође послује у групацији Грчке националне банке.

- Бродоградилште се простире на девет хектара, од којих су два под кровом и има укњижено право коршћења воденог огледала за заливу Дунав, површине 22 хектара. Бродоградилште је познато и по синхролифту за брзо извалчење и пуштање великих бродова. Тренутно у њему раде приватници на углавном ремонту бродова који су под закупом расположивих ресурса - каже Младен Манојловић, директор бродоградилшта.

Добри познаваоци прилику у овом, некад најјачем речном бродоградилшту у земљи, подсећају се се судбина ове успешне фирме мењала од почетка приватизације.

Војин Лазаревић је 2003. године бродоградилште купио за око 300.000 тадашњих немачких марака кроз обвезнице старе девизне штедње. Лазаревић је 2010. године прогласио стечај и банкрот. Агенција за стечајеве 2012. године продаје бродоградилште "Апатин" Војвођанској банци, за 230 милиона, тада динара, на лицитацији у којој је учествовао и Миодраг Костић, односно МК Комерц, који је понудио 130 милиона. Како је Војвођанска банка била највећи поверилац бродоградилшта иста сума је по уплати враћена банци.

Кроз круг бродоградилшта прошетали су многи заинтересовани купци, највише из иностранства, али било је и наших. Последњи потенцијални купац је пре око месец дана био из Италије, испред металске фирме Еастеон, преко локалне самоуправе обилазио бродоградилште. Како смо тада сазнали Италијан је рекао да уколико дође до куповине, требаће им радници свих профила, од вариоца, цевара, до бравара.

Познаваоци овог некадашњег дунавског гиганта се присећају да је бродоградилште "Апатин" својевремено градило чак прекоокеанске бродове за Норвежане. Ова посустала "лепотица" са Дунава могла би са новим газдом, поново да врати стари сјај, с обзиром и на добар положај, тромеђе ЕУ Хрватске, Мађарске и Србије.

Велике промене на српском банкарском тржишту

Извор: Н1

Домаћи инвеститори купују стране банке. Две су већ прешле у руке српских бизнисмена, а у току су преговори о још неким продајама у том сектору. Укрупњавање је очекиван процес, кажу стручњаци, јер банке имају висок ниво пробеламтичних кредита, и малу кредитну активност. Уместо 31, на списку банака које раде у Србији, од сада, две банке мање. Из званичне евдинције бришу се грчка Алфа банка и италијанска Финдоместик банка. Ускоро би, купца могла да нађе и Комерцијална банка. Велике промене на српском банкарском тржишту, ни грађане, а ни запослене у банкама, не треба да брину, сматрају економисти.

"Што се тиче потенцијалних утицаја на становништво у смислу услова за добијање кредита неких битнијих промена неће бити вероватно. Када се откупи од неке нове банке обично задржава у неком временском периоду исти број експозитура, тако да ти запослени само прелазе да раде код новог власника", каже Светозар Танасковић, са економског факултета. За грађане можда промена нема, али ће се редослед на листи најуспешнијих променити. Према последњем извештају Народне банке Србије, према успешности првих пет места заузимају

Банка Интеса, Комерцијална банка, Уницредит банка, Раиффеисен банка, и Социете Генерал. Прва испод црте пет највећих АИК банка, могла би, после куповине Алфа банке да поправи позицију и доспе на 5. место.

На продају су, због обавезе да прикипе додатни капитал и две грчке банке у Србији, Војвођанска и Еуробанка. Према мишљењу стручњака, такав сценарио, због нивоа проблематичних кредита, није немогућ ни у случају италијанских банака

"Не треба заборавити ни велику кризу италијанског банкарског сектора где су две водеће банке у нашем банкарском сектору Банка Интеса и Уницредит у приличним проблемима у Италији и да продају део имовине напољу. Не треба искључити ни могућност да ће продати и банке које послују у Србији. Тако да су све карте отворене и врло је могуће да дођу неки нови", каже Ненад Гујаничић, из "Висе Брокер".

Потенцијални купци могле би да буду државне банке земаља са којима Србија блиско сарађује попут Кине, Русије или арапских земаља, наводи Гујаничић и додаје-процес укрупњавања на банкарском тржишту може да потраје годинама.

Петровић: Раст привреде зависи од малих и средњих предузећа

Извор: Бета

Председник Фискалног савета Србије Павле Петровић рекао је да стварни, динамичан и висок раст привреде пресудно зависи од малих и средњих предузећа чији је развој условљен привредним амбијентом, делом макроекономском и фискалном стабилношћу, а још значајније, системом правосуђа који треба да обезбеди ефикасно заштиту њиховог пословања. "Полуге раста на дуги рок су мала и средња предузећа која то треба да повуку, када се преведе на неки економски оквир, а кључна полуга су инвестиције, преко њих онда иде извоз, иза тога тек долази потрошња која би све то повукла", рекао је Петровић новинарима пред почетак

националне конференције "Како подстаћи предузетништво у Србији" коју је организовало Друштво економиста Крагујевца.

Према речима Петровића, потребан је динамизам и снага малих и средњих предузећа, да пуно њих инвестира по мало.

"Инвестиције имају два дела, велика предузећа, стране директне инвестиције, то функционише на одређени начин, али то не може да обезбеди темељан и дугорочан раст. Ствар се своди на динамизам и снагу малих и средњих предузећа да пуно њих инвестирају по мало, то би онда генерисало стварни раст", навео је Петровић.

Он је казао да је "право питање" какав је привредни амбијент који је делом фискална и макроекономска стабилност, а други велики део је судство, регулатива, борба против корупције.

Према његовим речима, замајац развоја предузетништва у Србији је фискална стабилизација, курс, цена смањење јавног дуга, инфраструктура али "остаје најтежи део, а то је амбијент где они раде".

Петровић је оценио да је економски раст Србије у 2016. години од 2,7 одсто позитивно изненађење, при чему је 0,7 одсто допринос добре пољопривредне сезоне.

"Стварни раст са којим смо ушли у 2017. годину је два одсто, а амбициозан је план да овогодишњи раст буде три одсто. Постоји основа да се то достигне, али постоје и ризици", оценио је Петровић.